

Dosarul nr. 3ra-830/17

Instanța de fond: Judecătoria Briceni – A. Andronache

Instanța de apel: CA Bălți – S. Procopciuc, E. Grumeza, A. Garbuz

ÎN CHEIERE

19 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Svetlana Filincova,
Iurie Bejenaru, Maria Ghervas,

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Societatea Comercială „Linavan” SRL,

în cauza civilă la acțiunea Societății Comerciale „Linavan” SRL împotriva Biroului Vamal Nord privind contestarea actului administrativ, repararea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din data de 14 martie 2017, prin care s-a respins apelul declarat de Societatea Comercială „Linavan” SRL, s-a menținut hotărârea Judecătoria Briceni din data de 10 octombrie 2016,

C O N S T A T Ă :

Societatea Comercială „Linavan” SRL (*în continuare SC „Linavan” SRL*), la data de 16 martie 2016 s-a adresat cu cerere de chemare în judecată în procedura contenciosului administrativ împotriva Biroului Vamal Nord (succesorul în drepturi și obligații civile al Biroului Vamal Briceni) privind anularea actului de inspecție din 30 ianuarie 2016, anularea declarațiilor vamale DV-2 și DVV- 2, cu menținerea declarațiilor vamale CV-1 și DVV-1, obligarea Biroului Vamal de a revizui modul de calculare a plăților vamale conform metodei 1, restituirea sumei de 5 422,05 lei cu titlul de taxă vamală încasată excedentar, încasarea sumei de 5 000,0 lei cu titlul de cheltuieli de asistență juridică și repararea prejudiciului moral în mărime de 5 000,0 lei (f.d. 1-26, vol. I).

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat, că la 30 ianuarie 2016 SC „Linavan” SRL a intrat în vamă cu marfă, produse lemnoase pentru care a prezentat declarația vamală DVV-1 a valorii în vamă a mărfii însoțită de contractul de vânzare-cumpărare nr. 1/2016 din 04 ianuarie 2016, scrisoare de trăsură internațională prevăzută de Convenția Tir din 1975 (capitolul II) și de către Hotărârea nr. 1086 din 25 noiembrie 1997 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la modul de aplicare a Convenției vamale relativ la transportul internațional de mărfuri sub acoperirea carnetului TIR (convenția TIR, 1975) 0181635 din 28 ianuarie 2016, factura comercială (învoise) nr. 4 din 28 ianuarie 2016, declarația privind valoarea în vamă a mărfii din 30 ianuarie

2016, declarația vamală a țării de export 805110001/2016/000159 din 29 ianuarie 2016, declarația electronică 805110001/6/000159 din 29 ianuarie 2016, contract de vânzare-cumpărare specificația nr.4 din 28 ianuarie 2016, permis de carantină pentru importul (tranzit) product din 29 ianuarie 2016, certificatul cheltuielilor de transport din 29 ianuarie 2016, actul de control fitosanitar a materialelor și a mijlocului de transport din 30 ianuarie 2016.

Ulterior, colaboratorul vamal verificând corectitudinea declarației DVV-1, a solicitat SC „Linavan” SRL prezentarea actelor suplimentare, ori cele prezentate inițial nu sunt suficiente pentru a calcula valoarea în vamă a mărfii. Urmare, Biroul Vamal a calculat valoarea în vamă a mărfii conform metodei 6, nefiind indicate argumentele neacceptării valorii prezentate de către declarant.

În opinia reclamantei Biroul Vamal a aplicat eronat o altă metodă de calculare a valorii în vamă a mărfurilor, iar mărimea plăților vamale calculate după metoda 6 și calculul plăților vamale încasate excedentar în sumă de 5 422,05 lei din marfa importată în valoare de 1 625,50 USD contravine Codului Vamal și Legii cu privire la tariful vamal.

Biroul Vamal, prin acțiunile sale i-a cauzat prejudiciu nepatrimonial prin faptul că a fost nevoit de argumenta de ce urmează ca marfa importată urmează să fie calculată anume după metoda 1, de a prezenta suplimentar documente, care nu erau obligatorii pentru calcularea valorii mărfii potrivit metodei 1, a cheltuit surse financiare adăugătoare, a suportat cheltuieli aferente pentru a întreține alimentară șoferul mașinii, care transporta marfă, să-i achite un supliment la salariu. De asemenea, activitatea SC „Linavan” SRL a fost tulburată, întreruptă pe motiv, că materia primă care era importată, a fost reținută neîntemeiat în vamă și a ajuns cu întârziere, întreprinderea a pierdut termenii contractuali cu alte firme, cărora le realiza marfa finită, a pierdut clienți importanți, și-a știrbit reputația pe care a acumulat-o cu greu de-a lungul activității, s-a creat neîncredere în mediul de afaceri.

Prin hotărârea Judecătorei Briceni din data de 10 octombrie 2016 s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de către SRL „Linavan” (f.d. 102, 135-128, vol.II).

Curtea de Apel Bălți prin decizia din data de 14 martie 2017 a respins apelul declarat de SC „Linavan” SRL, a menținut hotărârea Judecătorei Briceni din data de 10 octombrie 2016 (f.d. 200, 201-204, vol. II).

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la data de 11 mai 2017 SC „Linavan” SRL a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea apelului, casarea deciziei instanței de apel cu emiterea unei decizii noi privind admiterea acțiunii (f.d. 2-32, vol. III). În motivarea recursului recurenta a indicat, că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, fapt ce a dus la emiterea deciziei contestate.

La data de 11 iulie 2017 Biroul Vamal Nord a depus referință, prin care a solicitat declararea recursului ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. 1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Bălți a fost pronunțată la 14 martie 2017.

Recursul depus de către SC „Linavan” SRL la data de 11 mai 2017, este depus în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către SC „Linavan” SRL este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că recurenta indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele de judecată au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Potrivit regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, al. 2, 3 și 4 CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 al.1 CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele 2 și 3 ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. 4 stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. 3 constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 al. 2, 3 și 4.

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către SC „Linavan” SRL asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentei la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurenta și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SC „Linavan” SRL inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 270, 431 alin. 1, 433, lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiției

DISPUNE :

Recursul declarat de către Societatea Comercială „Linavan” SRL, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

judecători

Iurie Bejenaru

Maria Ghervas